

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Introductio, De quatuor Diuinis Beneficijs, in quibus salutis ac perfectionis
nostræ opus consistit, & textus Rvth cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

R. P.

LVDOVICI DE PONTE SOCIETATIS

IESV THEOLOGI,

TRACTATVS PRIMVS,

DE VARIIS AD CATHOLICAM FIDEM,
GRATIÆQUE STATVM VOCATIO-
nibus: & perfecta peccatorum
conuersione.

INTRODVCTIO.

DE QVATVOR DIVINIS BENEFICIIS,
in quibus salus ac perfectionis nostrae opus consistit.

INTER INNUMERA BENEFICIA, quæ ab infinita bonitate & liberalitate Magni nostri DEI ac Domini in bonum & utilitatem hominum procedunt, maxime eminent illa, quæ Apostolus vocat PRÆDESTINATIONEM, VOCATIONEM, IUSTIFICATIONEM, & GLORIFICATIONEM: quorum ordinem disponens dixit: *a quos PRÆSCIVIT, & PRÆDESTINAVIT conformes fieri imaginis Filii sui, hos & vocavit: & quos VOCAVIT, hos & iustificavit: quos autem IUSTIFICAVIT, illos & GLORIFICAVIT.* In quibus beneficiis summa consistit omnium, quæ pertinent ad nostram salutem & perfectionem. Cuius primus fons & origo est PRÆDESTINATIO, & paterna DEI providentia: Ideæ scilicet quædam ac dispositio inuisibilis, & æterna, omnium mediorum, quibus electi sint spiritualem gratiæ vitam, & ipsam postea æternam consecuturi: ut in utraque vita similes sint viuæ filij eius IESV Christi veri DEI & hominis imagini: ipse enim caput est, & exemplar omnium prædestinatorum, in cuius gloriam eos elegit: *ut sit ipse primogenitus, ut multis fratribus, in gratia sibi, quemadmodum in humana natura similibus.*

*Quatuor
præcipua
Dei benefi-
cia.*

a Rom. 8. 29

*Prædestina-
tio.*

Vocatio.

*Iustificatio.**In eum A
post. locum.
Glorificatio**Magnifica
tio.**b Psal. 41. 8**Abyssi
gratiarum.*

Inuisibilis hæc occultaq; dispositio, & ordinatio in lucē quasi prodit, & executioni mandari incipit in beneficio VOCATIONIS, quæ prima est spiritalis vitæ sementis primumque mediū, quo cætera omnia media, dispositionesque necessariae vrgentur & expediuntur, vt ipsi prædestinati, ceterique peccatores, peccati statum dimittere, gratiamque & IUSTIFICATIONEM (quæ huius dispositionis, siue ordinationis eiusdem secundum est medium) admittere velint. Quam iustificationem sequitur GLORIFICATIONEM: quæ (teste S. Thoma) duo beneficia complectitur: alterum, quod *magnificationem* in hac vita appellamus: quo adiuuat iustificatos, vt in meritis crescant; eosq; recētibus gratiarum, aliorumq; supernaturalium donorum augmentis ante mortem magnificat, & exaltat: vt præmiū postea accipiant gloriaeque coronam: quod alterum est beneficium ipsius glorificationis, & omnium vltimum, quo tota prædestinationis Idea miro quodam ordine nexuque perficitur. vt liceat de omnibus simul dicere, quod Regius Prophetæ alia occasione dixit: *abyssus abyssi inuocat in voce cataractarū tuarum.*

Quemadmodum enim magnorū imbrium tēpore magnis tonitruis & fulguribus aperiuntur cataractæ, siue portæ cæli ipsæ videlicet nubes magnæq; impetu copiose aquarum abyssi, aliæ post alias descendunt: ita cum infinitæ bonitatis & charitatis Dei cataractæ & portæ aperiuntur, vt eā creaturæ videant & experiantur: ab ea fluunt hæc beneficia, tanquam copiosissimarum gratiarum donorumque cælestium abyssi, alijs alias inuocantibus, seseque inuicem magno amoris impetu consequentibus. Nō est enim aliud PRÆDESTINATIO, quam consiliorū abyssi, & profundissimum amoris æterni pelagus, intra ipsum diuinum pectus iuclusum: quod cum innumeras suis temporibus misericordias emittit: tū VOCATIONIS abyssiū opportunè excitat, eamq; ad ipsos prædestinatos inuitandos dimittit: *quos enim prædestinauit, hos & vocauit.* Quid autem est eos vocare, nisi mittere in ipsos illustrationum, & inspirationum cælestium abyssiū, quæ fulgurum & tonitruum instar de cælo descendunt, frangendo portas eius, quæ erga peccatores quasi oclusæ erant; eosq; excitat, & actibus, affectibusq; timoris & doloris contremiscere faciunt: vt sua descentes peccata, ad eadē descendenda se præparent: Quos, cum diuina VOCATIO preparatos iam habet atq; dispositos, aduocat illa IUSTIFICATIONIS abyssiū, quæ purificet illos atq; iustificet. Quid verò est eos iustificare? nisi abyssiū gratiarum donorumque cælestium in eos effundere, quæ vehemētum imbrium instar, de cælo fluentes, culpæ multitudinē demergunt; tamque iustificatos, misericordijs replendo, fecundos reddunt, ad copiosos meritorum operumq; clarissimorū fructus proferendos: per quæ merita & opera sensim ingreditur GLORIFICATIONIS abyssiū, quæ eosdem recentibus semper gratiæ incrementis in hac vita exaltat, vt in altera clarissimis gloria

gradi-

gradibus remuneret. Omnibus autem his quatuor beneficijs apte competit nomen **ABYSSI**, ob bonorum, quæ in se complectuntur, iminentiam; diuinorum verò iudiciorum, quæ illa defendunt, profunditatem: In quibus (vt S. Gregorius de Scripturis diuinis dixit) *agnus ambulat, & elephas natat*. Alta. n. ingenia, viriq; valde eruditi multa inueniunt, quæ meditentur & scrutentur: quitamē, nisi humiliter & cautè in hoc pelagus ambulent, periculo submerfionis exponuntur: simplices aut multa quoq; inueniunt sibi vitia, captiuque suo conformia. Horum itaque omnium ea in hoc tractatu adferemus, quæ ad rem magis esse videbuntur, ad expugnanda corda peccatorum; & allicienda, vt conuertantur, Innitentur verò quæ dicemus, viuo cuidam exemplari prædictæ huius abyssi, quod Spiritus S. nobis ponit ob oculos in primo capite libri **RUTH**.

TEXTVS PRIMI CAPITIS

RUTH.

IN diebus vnius iudicis, quando iudices præerant, facta est fames in terra. Abiitq; homo de Bethlehē Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabite cū vxore sua ac duobus liberis. Ipse vocabatur Elimelech, & vxor eius Noëmi. Duo filii, alter Maholon, & alter Chelion, Ephratai de Bethlehem Iuda. Ingressiq; regionē Moabitem, morabatur ibi. Et mortuus est Elimelech, maritus Noëmi: remansitq; ipsa cū filiis. Qui acceperunt vxores Moabitas, quarū vna vocabatur, Orpha, altera vero Ruth. Manseruntq; ibi decem annis, & ambo mortui sūt, Maholon videlicet & Chelion: remansitq; mulier orbata duobus liberis, ac marito. Et serpens, vt in patriā pergeret cū viraq; nuru sua de regione Moabite: audierat enim, quod respexisset Dominus populū suū, & dedisset eis escas. Egressa est itaq; de loco peregrinationis suæ, cū utraq; nuru: & iam via reuertendi posita in terrā Iuda, dixit ad eas: *Itē in domū matris vestre, faciat vobiscū Dominus misericordiā, sicut fecistis cū mortuis & mecū. Dei vobis inuenire requiem in domibus virorū, quos sortitur & estis. Et osculata est eas. Quæ elouata voce flere coeperunt, & dicere: Tecū pergemus ad populū tuū. Quibus illa respondit: reuertimini filie meæ, cur venistis mecum? nunquid ultra habeo filios in vetero meo, vt viros ex me sperare possitis? Reuertimini filie meæ, & abite: nā enim senectūte cōfecta sum, nec apta vinculo cōiugali, etiā si possem hac nocte cōcipere, & parere filios, si eos expectare velitis, donec crescant & annos pubertatis impleant ante eruis vetula, quam nubatis. Nolite, quæso, filie meæ: quia vestra angustia magis me premit, & egressa est manus Domini contra me. Eleuata igitur voce, rursum flere coeperunt: Orpha osculata est socrum, ac reuersa est. Ruth adhaesit socri suæ, cui dixit Noëmi, en reuersa est cognata tua ad populū suū, & ad Deos suos, vade cum ea. Quæ respondit. Ne aduerseris mihi, vt relinquam te & abeam: quocunq; enim perrexeris, pergam: & ubi morata fueris, & ego pariter n. urabor, populus tuus, populus meus: &*

n. epist. ad
Leand. c. 4.
habetur in
rio lib. Mo
ral.
S. Bernard.
serm. 65,
1. aruo.

Deus tuus Deus meus: Quia te terra morientem suscepit, in ea moriar: ibiq; locum accipiam sepulturae. Hac mihi faciat Dñs, & hac addat, si non sola mors me, & te separauerit. Videns ergo Noëmi, quod obstinato animo RUTH decreuisset secum peregere, aduersari noluit, nec ad suos ultra reditum persuadere: profecti q; sunt simul, & uenerunt in Bethlehem. Quibus urbem ingressis, uelox apud cunctos fama percrebuit: dicebantq; mulieres. Hac est Noëmi. Quibus ait: Ne uocetis me Noëmi (id est palestrā) sed uocate me mara (id est amarā): quia amaritudine ualde repleuit me Omnipotens. Egressa sum plena, & uacuum reduxit me Dominus. Cur ergo uocatis me Noëmi, quam Dominus humiliavit, & afflixit Omnipotens? Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabitide nuru sua, de terra peregrinationis suae: ac reuersa est in Bethlehem, quando primum hordea metebantur.

c. Math. 24.
14.

Hæc prima pars est Sacrae huius historiae, in qua abyssus continetur Prædestinationis, Vocationis, & Iustificationis RUTH; reprobationis uero damnationisque sociæ eius Orphæ ex culpa sua. In qua re locum habuit, quod dixit ipse Saluator noster: *erunt dua molentes in mola: una assumetur, & una relinquetur*: in mola enim infidelitatis erant hæc duæ mulieres, quarum altera assumpta est & electa ad cælum; altera relicta, ut iret in infernum. In his enim duabus mulieribus est ueluti penicillo depictum, quod DEVS D. N. beneuola sua prouidentia omnibus peccatoribus offert, ut saluentur; uocatio, qua illos uocat; media, qua ad id adhibet; pertinacia ei resistentium, ob quam damnantur; & obedientiam ob audientium, per quam, diuina ipsius gratia adiuti, saluantur. Quæ omnia in subsequentijs Capitibus explicabuntur.

CAPV T. I.

BENEFICIUM PRÆDESTINATIONIS
& specialis Dei erga electos prouidentia: quantumq; eorum sit numerus.

Prædestina-
tio fons om-
nis gratiae.

PRÆTISSIMA & Suauissima DEI D. N. erga saluandos prouidentia, quam alio nomine PRÆDESTINATIONEM appellamus, aded est profunda & incomprehensibilis abyssus, ut non possit eius in hac uita fundus inueniri: quam uis utilissimè liceat ipsum eius littus uadare: est enim illa uerè benecioru beneficium, gratia gratiaru; mareq; profundissimum, in quo oēs illæ cōtinētur. Illa irritas facit omnes demonis machinas; multos Deo producit filios, Christo discipulos; Angelis socios, Ecclesiæ iustos; cæloq; plurimos Sãctos. Cōijce oculos in dona omnia, gratias, & uirtutes; in egregia omnia facinora & prodigiōsa magnalia, quæ antiqui Sancti ediderunt,